

Muralmålningar speglar revolutionen

En av de mest intressanta utvecklingarna inom nicaraguansk konst under 1980-talet var gatukonstens förnyelse genom födelsen av en rörelse av muralmålare. En nationell skola för offentlig konst öppnades, och väggar, murar och byggnader i hela Nicaragua täcktes av muraler.

Efter revolutionen förändrades villkoren för den offentliga konsten och 1990-talet innebar en förstörelse utan like av muralmålningar, i synnerhet i Managua. Murar revs ner och muraler målades över, eller skadades i okänsliga renoveringar.

I dag finns mycket lite av Managuas muralkonst bevarad. En grupp konstnärer under namnet *Colores de Luz* har organiserat sig och arbetar bland annat för att sprida kunskap om de muraler som finns kvar, och motarbeta myndigheternas påtryckningar att förstöra muraler som påminner om Nicaraguas revolutionära förflutna.

Under en rundtur i Managua kan man bland annat besöka en kyrka i stadsdelen Rigüero som fortfarande pryds av muralmålningar med

religiösa motiv som reflekterar den historiska period de skapades under.

Muralerna i kyrkan i Rigüero är ett uttryck för befrielse-teologin i bilder som speglar Nicaragua i mitten av 1980-talet, men de är också ett exempel på hur den politiska polariseringen splittrar Nicaragua av i dag. Delar av församlingen i Rigüero vill dölja muralerna bakom draperier eller måla över dem, medan andra uppskattar målningarna och vill bevara dem till varje pris.

Ett religiöst uttryck ur revolutionens perspektiv har efter 20 år blivit partipolitik, färgad av den destruktiva polariserade politiska kultur som både det liberala och det sandinistiska partiet i dag är representanter för.

Åsa Thomasson

